Ч. 4. Неділя, дня 23. січня 1921. Рік III.

Ціна примірника 5 м. Чвертьрічна передплата разом з оплатою почт. в краю 70 м; за границею разом з оплатою почт. 120 марок, поодиноке число 9 м. В Америці 2 дол. річно. Адреса Редакції і Адміністрації: Перемишль, вул. Костюшки ч. 3.

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

політично-економічний орґан.

Оголошення: 15 м, за один петітовий рядок або його місце. — Дрібні оголошення по 2 м від слова. — Хто шукає праці, платить по 1 м від слова. Оголош: більшим друком платится подвійно. Оповістки товариств платиться по 1 м від слова.

Аптика під „Звіздою“ — ЙОСИФА МАШЕВСЬКОГО — управитель маґістер Кароль Візель — вул. Францішканська ч. 24. — поручає всі артикули, входячі в круг аптики. При аптиці ДРОҐЕРІЯ.

Мисли і мрії.

Послідні вісти з Парижа про переданнє справи Сх. Галичини малій антанті і про запрошення начальника Пілсудського до Парижа насувають багато гадок.

Перше питання, чи не наближився вже тот момент, коли інтерес Европи зачіпить уже о наш край і чи зах.-европейські держави не схотять уже й тут у власнім інтересі уладнати відносини так, якби то було їм вигідно. Бо кождому з нас прецінь ясно, що доки ми будемо лише деклямувати про »право самоозначення всіх европейських націй« і про »Вільсонівські тези«, то ми певно нічиїх сердець не зворушимо, а найменче зворушимо серця тих, котрі росчетвертували нашу землю і тепер вговорюють в Европу, що вони зробили це з конечности в інтересі европейської культури.

Тому цікаве власне тепер питання, чи ті західні держави, що вже уладнали по своєму приналежність Альзації, Льотаринґії, Австрії, Чехії, Венгрії, Юго-Славії, Шлезвіґ-Гольштайну та яко-тако західні границі Польщі — чи не приступлять вони тепер і не уладнять в ній відносини так, як то для них потрібно. Инчими словами: чи не виростає нарешті інтерес нашої землі, коли не до першого, то хоть до другорядного европейського питання, бо хоть тоді вже буде надія, що доля нашого краю буде вже остаточно порішена.

Приглянемось отже найперше питанню, де зродилась та думка передання нашого краю до порішення малій антанті і який інтерес можуть мати Франція та Анґлія, теперішні диктатори Европи, в такім а не инчім полагодженню нашої справи? Отже найперше сконстатуймо, що думка ся зродилася в Парижі, то є на тім грунті, де мозок найбистріщої може світової нації висилюється в тім напрямі, щоби зізолювати і обезсилити свого віковічного неумолимого ворота-Німця, та не допустити його до реванжу за послідну війну.

Що за Францією стоїть холодна Анґлія, котра хотілаб уже раз мати в Східній Европі супокій, щоби залагоджувати там свої торговельні інтереси — це ясне.

Що для тих обох держав пожадана є сильна, одноцільна, енерґічна, скуплена в собі Польща, якою була Болгарія в послідну війну, щоби в разі небезпеки заатакувала відразу від Сходу Німця — це зрозуміле, але Польща хотьби з великою армією, але внутрі роздерта, з Росією як з ворогом під боком, — така Польща для Франції і для Анґлії на ніщо не придасться.

Коли в критичнім моменті виступлять проти неї з западу Німці, а зі сходу Росія, то очевидно змелять її як два млинські колеса так, як знищив оден Ґінденбурґ в двох тижнях 800.000-ну армію Ренненкампфа і Самсонова між мазурськими болотами а Істербурґом! А був це цвіт російської армії.

Росії ображеної Франція і Анґія стравити не годні. Звідси заходи наблизитися до неї — не дивлячись на те, що вона тепер їм осоружна — большевицька.

Щож може на довшу мету зєднати Росію для противенства супроти Німеччини? Чи власний інтерес Росії? Після досвіду з послідної війни — ледве! За кров пролиту найкращої єї молоді, за міліонні жертви, за революцію і кров царя втратиля Росія майже все побережже Балтійського моря, увесь 200-літний доробок від Петра І. і Катерини до тепер. Рахунки тут межи Росією і Антантою, далеко не вирівнані.

Але в цій війні доконано все таки щось, що було головною метою Росії. Австро-Венґрія, котра віками спиняла Росію від злуки з західним і південним славянством, та Австро-Венґрія провалилась. Росія моглаб тепер мати безпосередний доступ і до чеської землі і до Юго-Славії і до Адрії... Тут до цеї мисли, до 500-літної мрії Росії зєднання всіх славян і направлення вістря їх (розуміється, по бажанню Франції) проти Німців, тут підкладають Франція і Анґлія свою підойму і тому передають східну Европу до порішення малій антанті.

От з яких почувань могла зродитись в Парижі думка переконати Польщу, щоби вона ограничилась на свої етноґрафічні землі і зріклась своїх аспірацій на Схід, бо вони мілітарно ослаблюють її, а за те приєднати собі Росію, при помочі Чехії і Юго-Славії для інтересів західних держав під приманчивим гаслом якогось нового нео-славянства з вістрєм проти Німців.

Очевидно, що це все лише тоді можливе, колиб той славянський бльок був теріторіяльно зі собою злучений, а тут як раз наш край — Сх. Галичина перегороджує ці пляни. Галичина — або пособляє цій концепції, або її нівечить.

Звідси та й гадка передати Сх. Галичину під протекторат малої антанти.

Якби на стрічу цій ідеї сказав уже третий член малої антанти, румунський міністер-президент Авареску, що Румуни не будуть напружуватися, щоб задержати при собі північну Буковину, а ждуть лише на порішеннє державної приналежности Сх. Галичини. Значіння цих слів ясне.

Росія, піддана впливам західно европейських держав, Росія з вістрєм проти Німеччини, це бувби очевидно чудовий адут в руках Французів. Але це йде як-раз проти серця Польщі і бє по амбіції історичної Польщі.

Очевидно, що булоб може більше по серцю Франції, а по лінії самих Поляків, заступити в цій справі Росію — Польщею і зробити Польщу великою, могучою державою, що моглаб в рішаючій хвилі сповнити те завданнє, яке сповнила Росія в послідній війні — відтягнути більше сил на себе і уможливити так перемогу Французів, як це було над Марною. Та ядро Польщі, около 20 міліонового народу, не таке сильне, щоби заімпонувало Німеччині, особливо колиб на нього наступав зі сходу 100-міліонний нарід російський.

Отже нова ідея, ідея аж надто близька Чехам і Юго-Славянам, ідея славянського бльоку. Очевидно провід в йому моглиб обняти західні Славяне.

Але тут вся трудність з Польщею. Зректися Польщі походу на схід, зректися землі Галицької, Холмщини, Волиня, Поділля і т. д. зректися цих земель з їх чорноземом і скарбами і заводити у себе замісць дотеперішної екстензивної — інтензивну господарку державну, це для суспільности, вихованої Сєнкевичами і Матейками ледво буде можливе...

Геніяльний Француз важиться однак на цей крок і запрошує до себе начальника Пілсудського.

Очевидно — відбудуться в Парижі з цеї нагоди величезні паради, але що з того, вийде — поживем — побачимо.

Чи побідить інтерес західних держав, чи „zdrowy egoizm narodowy“ Поляків — цего сегодня сказати не можна.

Характеристично, що Французи не доручили ще до тепер рішення антанти в справі Сх. Галичини членам малої антанти, а доручать його правдоподібно з вічливости для свого польського гостя — аж по відїзді його з Парижа.

От тоді й бачимо!

А поки-що читаємо як прелюдію до тої музики, яка буде грати при стрічі начальника Пілсудського з президентом Мілєраном отсі слова: «Спішу висловити Вам, Пане Президенте, на порозі Нового року бажання для Вас, як і бажання всего добра для великого Народу, котрий Ви так достойно заступаєте. Звязь тісної і щирої приязни, що лучить Францію з Польщею, як також спільність інтересів обох держав є новою запорукою, що *наша солідарність ніколи не обманить у всіх питаннях, які ще не вирішені, а які торкаються варівно безпеки і розвою нашого краю, як і остаточного усталення мира і загальної гармонії...* Польща вірна ідеалам *мира і справедливости* радо прилучиться з розпочинаючимся Н. роком до знаменної мирової політики Франції. — Юзеф Пілсудскі.«

«Його Ексцеленція маршаль Пілсудскі в Варшаві. Бажання, переслані Вашою Ексцеленцією зворушили мене надзвичайно. Приязні взаємини, що лучать наші краї, будуть незабором зміцнені відвідинами Франції, які Ви постановили, і *не маю сумніву*, що розпочинаючийся рік побачить *тріюмф ідей ладу і поступу*, які оживляють наші правительства і які є кермовані *спільною ідеєю справедливости і мира*. Прошу Вашу Ексцеленцію приняти разом з моїми особистими бажаннями також бажання всякого добра для Польщі, які складаю в імени французької республики і єї правительства. — Міллєран.«

Цікаво лиш знати, чи однако розуміють оба достойники цю «справедливість».

Питався колись Пилат Христа, стоячого перед ним у терновім вінку: «Что єсть истина...?»

Др. Т. Окуневський.

НАРОДНИЙ БАЗАР
стовар. зареєстр. з обмеж. порукою
В ПЕРЕМИШЛІ — В НАРОДНІМ ДОМІ
веде книгарню і антикварню, склад паперу шкільних та канцелярійних приборів і пр.
Приймає в члени, уділ 50 М. Вкладки опроцентовує 4% від ста.

З української політики.

Як ми вже писали, наслідки нещасної політики гол. атам. Петлюри причинились до того, що всі українські партії шукають спільної політичної лінії, по якій має бути поведена справа укр. державности. Як перший крок до такої консолідації українських народних сил являється зїзд представників українських партій у Відні при кінці грудня. В тім зїзді взяло участь 14 партій з Наддніпрянщини. Галичини, Буковини і Кубані. Вислідом нарад було утворенне „Виконуючого Комітету Всеукраїнської Національної Ради“, в якого склад увійшло 15 членів. Головою Комітету одноголосно вибрано *ґен. Грекова*, заступником голови. С. Шелухина, і від галицьких Українців Дра Р. Перфецького, секретарем Залізняка. До президії має ще увійти представник Кубáні, яким правдоподібно буде відомий діяч Бич. Зїзд ухвалив спільну проґраму діяльности для всіх партій.

Ця вістка викличе серед українського громадяньства велику радість, бо зєдинення укр. сил- це єдина дорога до укр. державности. Вказували ми на це в ч. 3. „Укр. Голосу“ в статті: „На порозі Нового Року“, а в нинішній передній статті Др. Окуневський ще раз підчеркує це, що повагу і поміч в чужинців знайдемо тільки тоді, коли викажемо нашу силу. А без консолідації партій тієї сили ми виказати не годні.

Доносять нам теж з таборів інтернованих, що ця вістка викликала серед старшин і козаків ентузіязм.

Характеристичне, що головою Виконуючого Комітету УНР вибрано одноголосно ґенерала Грекова, цего самого, котрого убожала Армія як знаменитого стратеґіка і військового орґанізатора, цего самого, котрий по наказу малих людей мусів утікати на чужину, щоб слава його не колола очей тих піґмеїв. Цим вибором віденський зїзд зазначив як найвиразніще, що бажає вести реальну політику та що українська армія має бути сильною, здісціплінованою армією, до якої низька мартосівсько-вітиківська демаґоґія не може мати приступу.

Українська державність, заведена малими людьми на манівці, може бути знов спроваджена на свій природний шлях тільки сильною рукою. Тому в військових кругах говориться навіть про диктатуру розумного і сильного чоловіка та цю диктатуру звязується з іменем ґенерала Грекова.

Та якби воно й не було, то всі годяться з тим, що дотеперішні керманичі укр. державности, що завели її в болото, мусять бути заступлені инчими людьми, спосібними до творчої державної праці. Голов. отаман Петлюра в листі до премієра Лівіцькото з 28/11 1920 ч. 34/п добровільно признається, що до цего часу в діяльности його уряду не було *„ясної лінії“* та що засоби що-до державної творчости були „кустарними“ і тому він уважає таку працю преступною на далі для нашої державности. Далі в тім листі зазначується необхідність консолідації всіх національних сил, здібних до державної праці, але тут-же зазначує, що треба прищіпити нашій еміґрації певне розуміння державних обовязків. Дивно, як може братись прищіплювати державне розуміннє обовязків той, що говорить про *неясність лінії* та *кустарність* засобів державної творчости під своєю управою. Але видко голови. отаман не тратить духу. бо зазначує, що перехід через Збруч не є крахом самої державности, не є крахом армії, а лише катастрофою окупаційної політики. Не знаємо, про який окупаційний крах говориться, але за те знаємо, що всі українські землі окуповані. Говориться в тім листі про багато инчих річей, погрожується тим, що ведуть „гадючу працю“ (читай: всім, що не згоджуються з Петлюрою і йодо урядом!), тут намічається ріжні пляни та инше. Взагалі можнаб сказати з приводу цих реформ: „Говорили наші татко...

Товариство „Українська Нафта“
у Львові, вулиця Домініканська ч. 11. партер,
набуває, позбуває і посередничить в купні та продажі нафтових копалень, теренів і уділів, переводить оцінки і експертиви гірничих і нафтових обєктів, виконує пляни нафтових піль, проєкти і коштосписи, переводить земні й будівельні роботи принимає капітали до обороту, приймає також нафтові обєкти на рахунок уділів.

ЩО ЧУВАТИ В СВІТІ?

Вранґель, як відомо, втікаючи з Криму, перевіз до Туриччини около 30 тисячів війська. Цих недобитків приміщено в таборах. Але життя їх було тяжке. Голод, вуши, а вслід за тим всякі недуги по таборах розярили вояків так, що прийшло до бунту. Вояки повбивали власних, а також коаліційних офіцерів і злучились з турецькими повстанцями Кемаля Паші. Рабуючи і плюндруючи, машерують вони на Константинополь, де настав великий переполох і то тим більший, що відділ врангілівських війська, який приміщено в таборах під Константинополем також збунтувався. Кажуть, що бунт врагілівської армії є ділом большевицької аґітації.

Ця подія дуже занепокоїла коаліційних політиків, бо їх війська в Константинополі всего кілька курінів і воно не дасть собі ради з бунтівниками. Та коби то тільки врангілівці. Але в Константинополі і околиці живе около 70 тисячів цивільних збігців російських з Криму, серед яких панує нужда. Нема сумніву, що вони підуть слідом війська. До того всего майже ціле турецьке населення є по стороні Кемаль-Паші і лиш чекає нагоди, щоб увільнити Константинопль від анґлійського и французького війська. От якого пива наварила Франція цілій коаліції своєю врангілівською авантурою.

Большевики ще не підписали торговельної угоди з Анґлією, бо не хотять згодитись на деякі домагання Анґлії. А саме Льойд Джордж домагається, щоб большевицький уряд заручив, що не буде ширити большевизму поза границями Росії. На це большевицький заступник, Красін ніяк не хоче згодитись і каже: «Як ми можемо дати таку запоруку? Ми можемо заказати це російським підданим, але як вони не послухають, то ми безрадні. Бо й щож ми зробимо, як якийсь російський большевик буде на власну руку вести аґітацію у Відні чи в Парижі? От які большевики хитрі.

В Анґлії в послідних тижнях число безробітоих подвоїлось, бо одна фабрика за другою припинює роботу. Вони нафабриковали тільки товарів, що ними запхані всі магазини, бо ніхто їх із заграниці не купує. Через те, що анґлійський гріш дорогий, а тим самим і товарі дорогі, ратунком для Анґлії моглаб бути Росія, яка потрібує товарів, а в заміну за товарі моглаб дати золото і инчі металі, як срібло, плятину, залізо і т. д. Знають про це большевики і тому так беруть Анґлію на гоцки.

В Ірляндії не зайшла ніяка зміна. Ірляндці далі ведуть боротьбу за свою незалежність

Плекання прядільних ростин та ткацький промисл.

Обставини воєнного часу спричинили, що наш край, відтятий від довозу закордонних одягових матеріялів, всякої пряжі, шнурів, шнурків, ниток, добре виробленого полотна та цайґів. Головні джерела, що постачали для промислових осередків б. австр. держави сирівців для фабрикації цих матеріялів, були для нас довгий час недоступні, й тепер ці джерела бють слабо. Перед війною привожено сюди у величезній скількости лен з Росії та бавовняні вироби з Америки. Се вчинило велику конкуренцію та спричинило упадок плекання прядільних ростин у нас. Від плекання цих ростин відстрашувала продуцентів також довго треваюча та коштовна перерібка лену чи конопель на полотно на власних варстатах.

Теперішна недостача полотна та матерій на одяг, а головно недостача та високі ціни товщів заставили наше хліборобське населення звернутися тепер знова до інтензивнішого плекання прядильних ростин тим більше, що користи з плекання таких ростин є ріжносторонні. Лен і коноплі дають: волокно на прядиво, олій (зватний до їди та високо цінений в малярстві) макухи (знаменита паша), оставляють по собі поле чисте, без хопти і бурянів.

Якийнебудь був стан плекання прядільних ростин в б. австр. державі, то Галичина і Буковина все займали передове місце що до скількости випродукованих конопель і лену. Галичина і Буковина продукували пересічно 22 рази більше конопляного волокна і сімени як другі б. австр. краї разом Продукція лену була в Галичині та Буковині нища як продукція конопель, однак все таки була розмірно висока. На загал однак можна сказати одно про плекання цих промислових ростин. Продукція волокна та насіння у нас невдоволяюча, бо за мало інтензивна. З цего простору, який в нашому краю, занятий під плекання прядільних ростин, можна при вмілій, поступовій господарці осягнути куди кращі висліди так що до скількости, як і що до якости. Під цим оглядом ми остаємо далеко позаду инчих країв.

Тому нам слід взятися до праці над поширенням плекання прядільних ростин і то згідно з вимогами новітньої господарки. Условини для плекання цих ростин є у нас сприяючі. Лен вимагає землі теплої а вогкої; тому удається він добре в повітах, положених над Дністром і Сяном та в уроджайних околицях між Жовквою а Золочевом. Почва та підсоння Поділля сприяють плеканню конопель.

Але це ще не все. Для продуцента лену чи конопель треба запевнити відповідну продаж чи заміну прядільного сирівця за гроші зглядно за готові ткацькі вироби, за товари. Це можна осягнути дорогою основування механічних ткалень чи то як індивідуальних чи як спілкових підприємств, які краще та скорше перероблять льняний чи конопляний сировець на товар. Перерібка конопляного чи льняного сирівця в механічних прядільнях і ткальнях є богато-богато дешевша, а при тім така перерібка не марнує сирівця. Значить — господар повинен лише плекати лен і коноплі та старатися опісля під корисною умовою їх позбути зглядно виміняти. Щоби знова влекшити господарям заходи коло піднесення видатности продукції лену і конопель, повинні індивідуальні чи спілкові ткацькі підприємства иопирати акцію „Сільського Господаря“ в тім напрямі, щоби „Сільський Господар“ через фахових учителів дорогою викладів евент. з демонстраціями, дорою досвідних піль та виставок як також книжками та часописами ширив уміле плекання цих промислових ростин. Цим чином доведеться до збільшення видатности площі, призначеної для управи цих ростин, та ублагородиться якість волокна та сімени цих ростин. Кооперація з Краєвим Союзом Господарських Спілок у Львові що-до спроваджування і достави добірного насіння лену, конопель та штучних погноїв, потрібних для їх управи, є тут також необхідна.

З воєнної хуртовини ми витягнули науку, що нам треба творити свій власний промисл, щоби ми не потребували у чужих просити о матерію і полотно. Многократно порушувана в „Гоеподарському Часописі“ справа нашого ткацького промислу „Полотно“ у Львові.

Завданням цеї спілки є: збирати конопляний і льняний сирівець, вовну, шерсть — котрі у нас досі продавав господар виключно чужим людям —, переробляти ці сирівці у власній механічній прядільні та ткальні зглядно виміювати їх за готові вироби та в цей спосіб доставляти господарям добрих а дешевих матеріялів на одяг; закладати свої склади для виміни готових матерій та полотна за сирівець; переробляти сирівець на поворозничі річи, як шнури, шнурки, шлиї, ліци, паси; переробляти сімя на олій; двигнути управу прядільних ростин; входити в купецькі зносини з фірмами і охочими до праці людьми на провінції.

До діяльности цеї молодої нашої спілки, яка постепенво а послідовно та витревало стремить до наміченої цілі — перед кількома тижнями оснувала і розпочала працю у власній фабриці шнурів, шнурків, линв, пасів, шлий, ліців — нехай ніхто з нас не ставиться байдужно! Є у нас заможні людя, які мають у своїй розпорядимости чимало паперових грошей, часто не мають їх де умістити, тож вони лежать непродуктивно, а навіть з причини виїмкового часу — пропадають. Нехай вони умістять свій гріш в підприємстві, в якому вони повинні бути причасні, нехай приступлять як спільники до „Полотна“. Цей гріш принесе їм гарний зиск, дасть спілці змогу розвинутися, дасть змогу заробити і удержатися неодному з наших людей, дасть змогу нам визволитися від економічної залежности чужинців.

КАВАРНЯ „ҐРАНД“ — БРАТІВ БОРНШТАИНІВ — поручається Шан. Громадянству.

Що дня вечером КОНЦЕРТ. Добірна кава, чай і инші напитки. — — — — — — — — — — — Часописи краєві і заграничні.

з анґлійськими урядниками, поліцією і військом. Цілий світ не може надивуватись орґанізації ірляндських хлопів. Ґазети впрост чуда оповідають про цю орґанізацію і дисципліну. Ціла Ірляндія залята анґлійським військом, урядниками, шпигунами і т. д. Але не дивлячись на це, Ірляндці мають свою армію, поділену на 216 курінів по 1000 людей. Хто командантом, які офіцери якого куріня, про це знають лиш самі вояки. А вояком, кождий свідомий, молодий Ірляндець. Роблять вони своє діло в дома, а зайде потреба, щоб курінь зібрався, то моргне оден Ірляндець на другого тай за годину вже курінь машерує і пражить Анґлійців. Скінчена боротьба, тоді командант комендирує: «Хлопці, в мисячі діри»! І баталіон якби під землю запався, а вояки знов при своїй роботі в дома. А кождий з них так тримає язик за зубами, що ні мамі ні жінці не скаже, де був, що робив. Боїться, щоб жінка не забулась та не сказала кому, бо як то може й не справедливо кажуть про ірляндських жінок: «знає баба, то знає й громада».

Ба, але й жінки такою самою міркою відмірюють своїм чоловікам. Вони всі також гарячі патріотки та дуже ревно працюють для боротьби за ірляндському незалежність. Їх завданнє—годувати і доглядати ранених, виполошувати тих, що ховаються по заулках та під жіночі фартухи і т. д. Мають вони й свої збори, але ані оден з чоловіків не знає, коли й де мають відбутися та що ухвалено на них. От жінка ірляндська працює коло хати, як звичайно, а чоловік своє майструє. За хвилю оглядається за жінкою, кличе: «де ти, Варваро?» а за Варварою і слих загинув. За годину, дві, вертає вона, а чоловік зараз і причепиться: «де ти була?». «А ти де колисьто був?» — відрубає йому жінка як сокирою. «Мені не вільно говорити», відтинає чоловік. «Тай мені не вільно!» — втне, розмову, жінка гримне дверми, тай вже на оборі на курки сварить; Чоловік здвигне раменами, плюне тай каже: «та що з бабою порадиш!»

І сойм свій мають Ірляндці. Вибрали його по закону своєї республики. Але коли, і де радить цей сойм, того ніхто з Анґлійців не знає. Ще не конець! Мають і президента республики; Де Валєра — його прізвище. До недавна мешкав він в Америці, щоб там на волі боронити прав ірляндського народу. Перед двома тижнями вернув він до Ірляндії. Вправді Льойд Джордж обіцяв, що не буде його арештувати, але Ірляндці не в тімя биті. Вони знають, що Джордж своє каже, а якийсь там повітовий «джорджик» в Ірляндії своє робить. Тому вернув так, що анґлійські жандарми не знали, коли. Його новорот так описують: Де Валєра відбув подорож на кораблі, який є тайною власностю ірляндської республики. Виїхав він потайки з Америки на якімсь наймленім кораблі американськім і аж на повнім морі пересівся на корабель рідного краю. По дорозі анґлійський корабель задержав корабель ірл. республики і запитав капітана корабля, куди їде. Капітан відповів, що корабель тільки для приємности людей, які за це заплатили, їздить по морі.

І през. де Валєра спокійно їхав далі. Але коли корабель зближився на милю від берега Ірляндії, зявився замовлений літак і взяв президента на свій поклад та завіз до батьківщини. Де президент тепер перебуває, про це знають тільки втаємничені, а людність читає тільки його маніфест до ірляндського народу. В тім маніфесті говорить де Валєра, що про мир Ірляндії з гнобителькою Анґлією може бути бесіда тільки тоді, коли Анґлія безумовно признасть незалежність ірляндської республики.

От який то народ Ірляндці! Биймо чолом перед орґанізацією, спритом і дисципліною цего хлопського народу!

Памятайте про пресовий фонд „Українського Голосу“!

Насіння лубіну і червоної конюшини
закуповує в більших скількостях
Краєвий Союз Господарських спілок Львів
— вул. Зіморовича ч. 20. —

ВСЯЧИНА.

З Дирекції укр. ґімн. в Перемишлі. По мисли рескр. Ради Шкільної Краєвої з 30/XI 1920 ч. 24185/IV і з 29/XII 1920 ч. 26557/IV оплата шкільна в ґімназіях виносить річно до кляси IV. 360 М, а від кл. V-VIII 600 М. замісць дотеперішних 120 М. Ця оплата обовязує вже в тому півроці і має бути довершена з почисленнєм евентуально вже заплаченої давної оплати найдальше до кінця січня 1921.

Місячні сходини Окр. Відділу „Взаїмної Помочі укр. удителів“ відбудуться д. 1. лютого, о 12 год. з отсим джевним порядком: 1. Відчитаннє протоколу із ззгальних зборів; 2. Вибір делеґата на зїзд у Львові д. 13. марта; 3. Відчит тов. Савицької про Драгоманова; 4. Внески членів. — Софія Чехович, писарка.

З документів хвилі: Drohobycz, dnia 15. grudnia 1920. Do Wielebnego księdza Antoniego Rudnickiego w Drohowyżu. Pismem z 10. grudnia br. zaprosiłem Wgo księdza na posiedzenie dnia 15. grudnia 1920 o godzinie 5. popołudiu w sali posiedzeń Rady powiatowej w Drohobyczu, a to celem ukonstytnowania się Komitetu dla popierania Skarbu Narodowego. Gdy Wny ksiądz na posiedzeniu tem nie jawił się a nieobecność Wgo Pana mogła być spowodowana ważnymi przeszkodami, przeto dla uchylenia jakichkolwiek wątplwości upraszam zgodnie z uchwałą Komitetu dla popierania Skarbu Narodowego zapadłą na powyższym posiepzeniu o zawiadomienie mnie pisemnie w terminie do dni 8, czy Wny ksiądz chce brać udział w pracach Komitetu, czy też odmawia swego współdziału. Z prawdziwem poważaniem — Naczelnik Inspektoratu skarbowego (підпис нечиткий).

Просимо наших читачів, щоб нам подавали бюра дневників по містах, місточках і більших селах, щоб ми могли їм висилати наш часопис в розпродаж. Стрийських громадян просимо нас повідомити, що це за пан Ваґман, котрий „надув“ нашу адміністрацію на більшу суму і тепер не обзивається. Просимо о поданнє його докладної адреси, щоб ми могли заскаржити його до суду.

Дня 2. лютого (в середу, в день лат. свята) о год. ½12 в полудне відбудуться в салі „Народного Дому“ в Перемишлі *основуючі закальні збори* Окружного українського гороажанського Комітету на перемиський повіт.

Аж надто є звісним значіннє, потреба та дотеперішна діяльність У. Г. Комітету, аби ми потребували докладніще на цім місці розписуватись. Вистане пригадати, що по мисли § 2. статуту ціллю Комітету є нести моральну, матеріяльну, санітарну та педаґоґічну поміч українському населенню, яке наслідком воєнних подій тої помочи потребує. Отже важні та широкі завдання У. Г. Комітету!

Всю ту роботу в данім повіті перевести, бути звеном, що лучить повіт і всіх, що потребують помочі, з Головною Радою у Львові — є завданнєм Окружного Комітету.

Сповненнє цих завдань і цілей і більшій або менчій мірі, осушеннє бодай одної пекучої сльози, усуненнє бодай одної кривди, буде можливе лише тоді, коли це товариство буде розпоряджати відповідними фондами та своєю орґанізацією обійме всіх без виїмки Українців і Українок в повіті. Тому не повинно бути ні одного Українця чи Українки в цілім перемиськім повіті, що не бувби членом У. Г. Комітету в Перемишлі. Вписове виносить 10 м, а вкладки місячні 5 м. Хто зложить 1000 м стає членом добродієм товариства.

З огляду не це, що на загальних зборах будуть могли голосувати лише члени Товариства — треса всім, без ріжниці пола, віку, звання і партійних переконань вписуватись *чим скорше* в члени Окружного У. Г. Комітету. Приступленнє в члени треба зголошувати в „Народнім Базарі“ або в адвоката Загайкевичи, Костюшка 3.

Загальний збір д. 2. лютого повинен стягнути як найбільше учасників так з міста як і з сіл. Наші села добре знають, кілько то є справ, що їм долягають та вимагають інтервенції у всіляких властей, поради чи помочі. Тому всі селяне громадно повинні вступити в члени і явитись на зборах, д. 2. лютого 1921.

„Український Горож. Комітет у Львові“ одержав від Др. Ф. Евина 10.000 мп. і письмо: „Пресвітлий Комітете“! Признаюсь щиро, я трохи засоромився, прочитавши, що за марних 1000 марок удостоївся титула члена добродія Хв. Комітету. Та тричи на день паленію я з сорому, вичитуючи з часописа, що і тих „добродіїв“ начислили Ви досі аж двацять оден чоловіка замісць двох тисячок їх. А предці се непохитна певність, що живучість народа і ідей пізнається по жертвенности для них і за них. А предці жертви складані у Вас, сеж жертви передовсім для тих, що з піснею на устах „Душу тіло ми положим“ пішли в лютий бій за найвище добро Батьківщини: для вдів і сиротят їх; для тих героїв-скитальців і героїв-мучеників, що не чорне від мук і туги виснажене їх тіло, не білі їх кости а сліди стіп їх нам ціловатиб...,

Прийміть до різдвяних та новорічних бажань для наших коханих Орлів долучену Коляду.

З високим поважанням *Др. Евин.*

Коментарів не додаємо, вони зайві. Сподіємось тільки, що цей голос матиме наслідників. —„Український Горожаиський Комітет“.

„Святий вечір“ полонених, інтерновахих, збігців і недужих у Львові. Дня 6. січня відбувся з рамени У. Г. К. святий вечір для темних в Домі Інвалідів при вул. Клепарівській (40 осіб), в Українському Домі Інвалидів при вул. св. Софії ч. 25. (80 осіб). в Захисті для сиріт СС. Василіянок при вул. Потоцького ч. 95. (200 осіб). у вязнів при вул. Баторія (232 осіб), в Бриґідках (90осіб), у вязнів на Замарстинові (30 осіб), для розоружених військ УНР. на Ялівці (130 осіб), для біженців в кімнатах Народного Дому (200 осіб), для військових старшин і козаків в шпиталях (20 осіб). Всюди складали бажання делеґати УГК, розділюючи просфору. Вечеря складалася з борщу, голубців, пирогів і куті, крім цього роздавано папіроси, медівники, маківники, яблока й солодке печиво Місцями була ялинка. До всіх таборів як Галичан, так і Надніпрянців вислано дари й гроші на улаштування свят. Те саме зроблено для політичних вязнів.

Ковельська повітова „Просвіта“ на Волині цією дорогою звертається до „Просвіт“ та їх філій, а також і до аматорських гуртків і поодиноких осіб за посильною допомогою (уділюванням хочаб частини з чистого прибутку від вистав) на користь Ковельського Українського Притулку для дітей, зі школою при ньому. В тому притулкові знаходять захист діти знад Стоходу, які до цього часу туляться по инших, неукраїнських захоронках і через те винародовлюються. Про велику небезпеку для нас від перебування наших дітей у чужих захоронках свідчить такий приклад: за кількамісячне перебування у жидівському притулкові, кількоро наших дітей, призабувши рідну мову, вивчились жидівської та співу жидівських пісень, засвоїли навіть звичку свякувати шабас.. І то тоді, коли жидівство не леліє ніяких аспірацій асімілювання Українців! Щож тоді буває з нашого дітворою з Надстохіддя (дощенту зруйнованого), яка хотячи чи не хотячи міститься по польських притулках? Щоби запобігти винародовлюванню дітвори, цвіту нашої нації, треба розширити свій — покищо єдиний на Волині — притулок. Спішіть з допомогою.

Жертви надсилати на адресу: Ковель, голові товариства „Просвіта“, Миколі Косачу. — Голова „Просвіти“ М. Косач. Секретар: М. Луцкевич.

При українськім фонді воєнних вдовиць і сиріт у Львові основано відділ обезпечень життєвих, і цей відділ розпочав вже свою діяльність. Значиться, знова крок вперед на полі нашої економічної і взагалі культурної орґанізації. Ідея обезпечення взагалі, а з окрема ідея життєвого, людового обезпечення — це одно з суспільницьких справ, яка від ряду літ стоїть між найважніщими соціяльно-політичними питаннями, це постулят всіх демократичних завдань, висунений в інтересі найширших, незасібних верств населення. Кілько то

родин паде в найстрашнїщу руїну через смерть господаря родини, що удержував її своєю працею. Не стало головного робітника в родині, устали середники єї удержання, голод заглядає в очи безпомічним вдовицям і сиротам. А цю руїну ухилити чи уменшити можна було через заасекурування того, хто був жерелом удержания для родини. А право це відноситься до всіх: і до тих, що живуть з сталих місячних доходів, чи з праці рук при всякім варстаті чи праці з доходів з землі, чи з иншого капіталу.

А кілько то гроша, призбиралось тепер і між нашими людьми? І то гроша безвартного! А за не великою оплатою можна забезпечити чи то собі удержання на пізнїщі, старі літа, чи то забезпеченнє жені та діттям.

А кілько то гроша запрацювано українським трудом, йде в чужі руки, в хосен не наших економічних товариств!

Вельми хосенною новостю є всенароднє обезпеченнє до 10.000 Марок без лікарських оглядин, яке справу обезпечення робить загально доступною найширшим, робітничим і селянським верствам нашого населення. Кождий свідомий Українець повинен обезпечитися в отсім українськім товаристві. В Перемишлі основано філію львівського відділу обезпечень фонду воєнних вдовиць і сиріт, яке міститься в канцелярії адвоката Дра Загайкевича, (ул. Костюшка 3) — до якого належить звертатися по всякі в тій справі інформації.

Філія ця пошукує спосібних орґанізаторів та аґентів для поширення акції цего молодого товариства в цілому окрузі. Тому кождий, хто розуміє, що обовязком кождого Українця є підперти рідну орґанізацію, хто дбає про матеріяльне забезпеченнє своє і своєї родини, кождий хто радби помогти товариству у тих справах та приєднувати обезпечення — хай зголошується до висше згаданої філії відділу обезпечень Українського фонду воєнних вдовиць і сиріт у Львові, вул. Бляхарська ч. 11. або в єї філії в Перемишлі.

Фалшиві тисячки маркові пущено тепер в рух. Пізнати їх можна легко по тім, що мають знаки Ser. AA— № 457983, а по другій стороні в написі довкола польського вірла є блуд, а саме заміць „krajowej kasy"— є на тих фалшованих тисячках „krajowy kasy". Звертаємо на це увагу нашух селян, бо фалшівники ці гроші пускають в рух, передовсім по селах.

На „Рідну Школу" зложили від 1. січня 1921 в Марках: Учит. Зб. ґімназ. 4076; О. Паславська 30; о. Жарський (Устрики) 30; Урядники фінан. і торг. інст. (додатково) 81; Швець 20; Лельо С. 30; Комісар М. 30; І. Ґец (Стубенець) 100; Т. Цьвек 10; С. Пітин 50; о. мит. Левицький 100; І. Корженьовський 50; Уряд. Скарб. Дир. 260; Пристай 100; Клепач 100; Кривак 100; Лельо 100; Гром. Журавиця з коляди 776; Ученики ґімназ. (чер. Рад. Гамчикевича) 250; А. Цаіс 50; Чит. Просвіти Хирів 500; Просв. в Лучицях (зб.) 714; Гром. Мільнів з Коляди 182; І. Гриншин (Пикуличі) 500; о. Вербенець 30; С. Козак (Шегині) 100; Гр. Міжинець з коляди 650; Бушковички (зб.) Ґенґала і Ґрабовського 1031; Уч. В. Ярошевич 50; Секц. молод. при У. С. Д. П. (з коляди 8/1) 1000; 14/1 747; І. В. Вахнянинови дохід з ялинки 758; Ґрех В. 100; Учен. Мандрій і Малий з коляди 600.

Через Вз. У. П. в Добромили в марках: Турко П. 20; Крента С. 20; Заборський 20; Суроведький 20; Копківна 20; Мельник 25; Муц 20; Баранкевич Анна 10; Вільчинський 100; Возьний С. 50; Возьний А. 20; Фізер 15; Ференцевич Каміля 10; В. Смільниці: Щур І. 20; Пустельник 10; Мащак Амалія 10; Клодзінська 5; Гатала 5; (Д. б.)

НАДІСЛАНЕ.

XIV. Звичайні Загальні Збори

Дому торгов.- пром. „ДОСТАВА"
этовариш. зареєстр. з обмеж. порукою **у ЛЬВОВІ.**

відбудуться 1. лютого 1921 о год. 4. по пол. в комнатах стоваришення при вул. Домініканській ч. 11. з отсим предметом нарад: 1. отворення зборів; 2. відчитанння протоколу з послід. загальних зборів; 3. звіт з діяльности стоваришення за рік адм. 1919/20; 4. звіт Комісії Контрольної; 5. внесок Надз. Ради. в справі розділу чистого зиску; 6. допов. вибір 4. членів Надз. Ради; 7. вибір 3. членів Контрольної Комісії; 8. затвердження членів Дирекції і їх заступників; 9. означення презенційної марки; 10. внески і запити.

До ласкавої участи в сих зборах запрошуємо отсим всіх членів стоваришення.

Львів, дня 12 січня 1921.

За Раду Надзірну стов. „ДОСТАВА":

о. Ю. Дзерович, секретар. *о. Алекс. Стефанович*, предсідатель.

Саля Народнього Дому
в четвер 20 січня відбудеться
Концерт опер. співака баритона **Миколи ЯРА.**
Крім програм співатиме „Гайдамаки" і „Спів Яреми" музика Лисенка; програма у афішах.

В неділю дня 23. січня о год, 4 1/2 по пол. відбудуться в салі Народного Дому (партер) **загальні збори** Читальні Просвіти ім Шевченка (Засяннє). Очисленну участь просить — Виділ.

Вечір колядок і щедрівок
при співучасти хору Придніпрянців уладжують українські товариства в день Йордану, 19. січня в салі „Бесіди", о год. 7 вечером.

Др. Володимир Загайкевич
веде свою канцелярію **при вул. Костюшка, в домі Міщанської Каси І. поверх.**

Адвокат і оборонець в карних справах
Др. РОМАН СЕКЕЛА
веде канцелярію в Перемишлі
при вул. **Фредри ч. 6. партер.**

Субституат адвоката Дра Лозінського
адвокат Др. М. Візель
оборонець військовий
веде канцелярію в Перемишлі, при вул. Міцкевича ч. 2, І. поверх.

ДЕНТИСТ-ТЕХНІК
Казимир Блюй б. співробітник Др. Шефера
в Перемишлі, ринок ч. 3. (дім Шанцера) виконує всі роботи, що входять в круг дентистичної техніки. — Приймає від г. 9—12 перед пол. і від 2—6 попол.

Бандажі на припуклину (руптуру): пупця, черева, пахвини і на спад в діл. Бандажі проти випадиванню матиці. Бандажі проти випадуванню відходової кишки. Бандажі на обірваннє. Бандажі на літаючу нирку. Мочники ґумові, дискретні до ходження в день а також на ніч для мужчин, жінок і дітей з ослабленим міхуром. Перепояски на ґумах на живіт. Пончохи і повивачі на жиляки. Коректори проти згорблення. **Замовлення виконується також почтою за посліплатою. Цінники даром. М. Л. ПОЛЯЧЕК в Самборі.**

Жадайте сейчас **нових цінників на господарські вози, плуги, січкарні, борони, плужки до підгортання і инші рільничі знаряди,** які доставляє зі своїх маґазинів за попереднім надісланням грошей
Краєвий Союз господарських спілок, Львів
— **вул. Зіморовича ч. 20.** —

Сейчас на продаж 1) 25 морґів рілі першої кляси, 4 сіножати і 2 ліса, всьо в однім кавалку з новими трома будинками, засівами озимовими, три кільом. від стації залізничої за 11 тисяч долярів; 2) Город з будинком в місточку, ринку при головній дорозі для ремісників, купців; 52 метри фронту за 1.500 долярів. Близша відомість в торговлі *Т. Оліярника в Книгиничах* коло Хородова.

Regenerateur Машевського
одиноке добре средство проти сивінню волосся приготованне з найліпших передвоєнних середників. Можна набути тільки **в аптиці і дроґерії під „Звіздою" вул. Францішканська 24**

Адміністрація» Укр. Голосу«
шукає хлопця до посилок.

Український Фонд воєнних вдовиць і сиріт
ЛЬВІВ, Бляхарська 9. І. поверх,
— **урядує від 10—1 в будні дні,** —
кличе до Українського Громадянства:

Вступайте в члени!
Звичайний член платить річно **10** марок,
Спомагаючий одноразово понад 350 марок,
Основатель одноразово понад 400 марок,
Основуйте повітові заведення
Складайте добровільні датки!, щоби можна було як найскорше обняти опіку над нещасними жертвами війни.
Ми „Нарід Собі!" тільки на власну поміч числити можемо!
Обезпечуйте себе на життя у Відділі обезпечень „Українського Фонду воєнних вдовиць і сиріт" у Львові ул. Бляхарська ч. 11.
За жертви крови і життя належиться вдовицям і сиротам опіка цілого народа! Тому *памятайте* про них і складайте жертви у „Дністрі" Львів, книжочка 13.000.

„ВІДБУДОВА"
промислово-торговельна Спілка з обмеженою порукою
Львів, вул. Словацького ч. 14.
доставляє: ремісничі знаряди, рільничі машини, знаряди і насіння, кінські підкови, цьвяхи, січкарні, кухонне начиння, сокири, пилки, ваги, оси до возів, коси й серпи, плуги, цемент, папу і дахівку.
Має власний ЗАЛІЗНИЙ СКЛЕП
— при вул. Трибунальській ч. 1. —

Позір! П. Т. Господарі і млинарі!
Шлиї, нашильники, кантарі, ліци, шнури, линви, ґурти і паси та инші поворозничі вироби з найлучшого чистого прядива достарчує по найнизших цінах
Поворознича майстерня
Селянської механічної Ткальні
„ПОЛОТНО"
спілки з обм. пор. у Львові, ул. Городецька 95 або бюро ул. Зіморовича 20 (в домі „Сільськ. Господаря") Спішіть з замовленнями. При купні більшої скількости значний опуст. Також приймаєсь до виміни
Коноплі і лен
За коноплі і лен вимінюєсь (видаєсь) також готове полотно, цайґи подвійної ширини, бархани і другі матерії доброї якости.
Найнизші ціни **Найліпша якість.**

УКРАЇНСЬКА ЩАДНИЦЯ
в Перемишлі,
— **вул. Костюшка 3.** —
Приймає і виплачує щадничі вкладки щоденно з винятком неділь і українських свят в урядових годинах і опроцентовує їх на 2%. (Вкладкові книжочки „Української Щадниці" мають пупілярну обезпеку).
Уділює позички гіпотечні, векслеві і на підклад цінних паперів.
Всяких інформацій і друків уділяє канцелярія інституції.

Склеп Краєвого Союза Молочарського
в Перемишлі, ул. Дворського ч. 5.
— поручає —
щодня свіже солодке і квасне молоко, сметану, сири, масло, бульби, бураки цвіклові, капусту, моркву, петрушку, яблока та инчі харчеві середники.
Проситься ш. Громадянство поперти склеп Союза численними замовленнями.

Гуртовна і детайлічна продаж
ДРОҐЕРІЯ
Аптичний склад і Перфумерія
МАҐІСТРА ФАРМАЦІЇ
М. ЛЯВФЕРА в Перемишлі,
— **МІЦКЕВИЧА 2.** —

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ
парцеляційне товариство
„ЗЕМЛЯ"
у ЛЬВОВІ, Ринок ч. 43.
Переводить парцеляції більших посілостей, інтабулює зараз купців за властателів куплених ними ґрунтів.
Має урядове уповажненнє до парцеляції.
Приймає гроші на вкладки щадничі.
Дає інформації в справах парцеляційних.

Видає і за редакцію відвічає: Др. Володимир Загайкевич. З друкарні Кнолєра і Сина в Перемишлі.